

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR KONTROLY, DOZORU A STÍŽNOSTÍ
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.: KDS/5032/17
Spis. zn.: ZN/1216/KDS/17
Počet listů: 3

Vyřizuje: Mgr. Jana Fikarová
Telefon: 377 195 091
E-mail: jana.fikarova@plzensky-kraj.cz

Datum: 30. října 2017

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, Odbor kontroly, dozoru a stížností, jako správní úřad věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl dne 30. října 2017, podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) a § 90 odst. 5 správního řádu, o odvolání proti rozhodnutí Města Měčín o odmítnutí žádosti ze dne 26. září 2017, ve věci žádosti o poskytnutí informací doručené povinnému subjektu dne 13. září 2017 panem [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] jakožto účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu, takto:

Odvolání účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu, [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 26. září 2017 Města Měčín se

zamítá

a výše uvedené rozhodnutí Města Měčín o odmítnutí žádosti se

potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 19. října 2017 obdržel Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kontroly, dozoru a stížností (dále jen „KÚPK“) od Města Měčín spisovou dokumentaci s odvoláním podaným panem [redacted] bytem [redacted] (dále jen „odvolatel“) proti rozhodnutí Města Měčín o odmítnutí žádosti odvolatele ze dne 26. září 2017. Žádostí ze dne 13. září 2017 požadoval odvolatel po Městu Měčín, jako povinném subjektu dle § 2 zákona č. 106/1999 Sb. tyto informace:

- 1) Zápisy (popřípadě jiné podklady) z provedených kontrol všech městem zřizovaných institucí (kontrolní výbor, finanční výbor, hasičský sbor, pokud

- jsou i všech ostatních jiných institucí zřízených městem) a to za období 01.01.2017 do dne vyřízení žádosti,
- 2) dokumenty týkající se výstavby kulturně společenského centra (KSC) v Měčině, včetně sálu a venkovní divadelní scény, a to smlouvy s dodavateli, smlouvy se zhotoviteli, faktury, které jsou v součinnosti s výše popsanou výstavbou, stavební povolení, stavební deník, kolaudační rozhodnutí,
  - 3) dokumenty týkající se výstavby ČOV v Měčině, především smlouvy s dodavateli, smlouvy se zhotoviteli, faktury, které jsou v součinnosti s výše popsanou výstavbou, stavební povolení, schválené uzavírky silnic, smlouvy o poskytnutí všech dotací, veškeré změny smluv (s dodavateli, zhotoviteli, o dotacích) do dne vyřízení žádosti, podklady pro výběrové-(á) řízení,
  - 4) za období červen 2017 jmenovitý seznam zaměstnanců města Měčín, celkovou měsíční sumu využitou na platy zaměstnanců (rozepsání mzdové náklady, odměny, zákonné odvody, jiné), celkové měsíční finance spojené s funkcí starosty (rozepsání mzdové náklady, odměny, zákonné odvody, jiné), celkové měsíční výdaje spojené s funkcí místostarosty (rozepsání mzdové náklady, odměny, zákonné odvody, jiné), celkové měsíční finance spojené s veškerými komisemi a jmenovitě vypsání jejich členů (rozepsání mzdové náklady, odměny, zákonné odvody, jiné),
  - 5) výpis veškerých projektů, které byly zpracovány projekční kanceláří, popřípadě soukromým projektantem za období od 01.01.2016 do dne poskytnutí informace. Výpis bude obsahovat název projektu, jméno projektanta (projekční kanceláře), cenu za provedenou práci která byla uhrazena,
  - 6) veškeré podklady ke směně pozemků, která byla přijata usnesením č. 62 ze 4. jednání Zastupitelstva města Měčín, konaného dne 15.04.2015, mimo jiné taktéž odhadní ceny ke směňovaným pozemkům, mapu se zákresem dotčených pozemků.

Odvolatel podal svou žádost jako šest jednotlivých žádostí s průvodním dopisem. V průvodním dopisu upozorňuje na fakt, že vlastní datovou schránku a je tedy povinností orgánů veřejné moci mu do ní doručovat. Dále uvádí, že z vlastní vůle se vzdává 15-ti denní zákonné lhůty k poskytnutí informací, pokud budou tyto vyřízeny ve lhůtě 25 dnů.

Na podanou žádost reagoval povinný subjekt rozhodnutím o odmítnutí žádosti ze dne 26. září 2017. Jako faktický důvod pro své rozhodnutí uvedl zneužití práva odvolatele na informace, když žádostí odvolatel požaduje po povinném subjektu velké množství různorodých informací, jejichž vyhledávání by zcela ochromilo vyřizování běžné agendy úřadu, a to minimálně po několik dní. Povinný subjekt uvedl, že Městský úřad má k dispozici pouze 2 zcela vytížené pracovnice a jednoho uvolněného starostu. V souvislosti s jednáním odvolatele, kdy tento již zhruba půl roku podává různá podání proti rozhodování a činnosti městských orgánů, má povinný subjekt za to, že podaná žádost má za cíl paralyzovat chod povinného subjektu.

Odvolání podal odvolatel dne 12. října 2017, tedy poslední den zákonné lhůty. Ve svém odvolání se ohrazuje proti výrokům povinného subjektu, že by jeho snahou bylo paralyzovat chod povinného subjektu, jedná jen dle rad Ministerstva vnitra, když požadované informace není schopen jinak dohledat či získat, jelikož má za to, že

orgány obce informace skrývají. Dále uvádí, že některé dotazy lze vyřídit jednou či dvěma stranami a není tedy pravdou, že by mělo při vyřizování jeho žádosti dojít k paralyzování chodu úřadu.

V průvodním dopisu k předanému odvolání pak povinný subjekt s odvolatelovou argumentací nesouhlasí, nemá za to, že by informace byly před občany skrývány, naopak by se dle svých slov snažil vyjít odvolateli vstříc, kdyby se dostavil na městský úřad osobně a bylo by snahou povinného subjektu informace vyhledat tak, aby tato činnost nenarušila výrazně chod úřadu. Dále povinný subjekt popisuje jednání odvolatele na jednání Zastupitelstva města Měčín. V jednání odvolatele pak povinný subjekt spatřuje jeho snahu paralyzovat výkon běžné agendy úřadu, nikoli opravdový zájem na poskytnutých informacích.

KÚPK předložené odvolání posoudil jako včasné a přípustné a dále přezkoumal rozhodnutí v rozsahu dle § 89 odst. 2 správního řádu:

Povinný subjekt své rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací opřel o faktický důvod zneužívání práva žadatelem a tento svůj názor se snažil v odůvodnění svého rozhodnutí náležitě prokázat. Je proto třeba se primárně zabývat institutem zneužití práva, jež samostatně ve správním řízení ani v zákoně č. 106/1999 Sb. není nikterak upraven.

O zákazu zneužití práva se zmiňuje ve svém § 8 zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Občanský zákoník“), jež konkrétně říká: „Zjevné zneužití práva nepoživá právní ochrany.“ Před účinností nového Občanského zákoníku se k institutu zneužití práva vyjadřovala dosud platná judikatura, např. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 1 Afs 107/2004-48: „Zneužití práva je situace, kdy někdo vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného je jenom zdánlivě dovolené ... smyslu práva jako takového odpovídá pouze ten výklad textu právního předpisu, který (uvedené) uspořádání vztahů ve společnosti respektuje. Výklad, který by - při existenci několika různých interpretačních alternativ – racionalitu uspořádání společnosti pomíjel, nelze považovat za správný a závěr, k němuž dospívá, potom, důsledně vzato, nelze považovat ani za existující právo, a to z toho důvodu, že se přičí základnímu smyslu práva. Ostatně odedávna platí, že znát zákony neznamená znát jenom jejich text, ale především pochopit jejich smysl a působení; obdobné platí o právu samém. ... Při existenci několika interpretačních alternativ tedy takové chování, které není v souladu s požadavkem rozumného uspořádání společenských vztahů, je chováním protiprávním; takové chování může mít zároveň povahu zneužití subjektivního práva.“ Z výše uvedeného je evidentní, že jak judikatura, tak zákony dbají na zákaz činů, kterými je právo zjevně zneužito. Je však třeba, aby o naplnění skutkové podstaty zneužití práva nebyla při právním posouzení pochybnost. Jedná se tedy o takové zneužití, které lze prokázat. Jsou-li pochybnosti, musí být chráněn ten, kdo subjektivní právo má a dovolává se na něj. Je ještě třeba zmínit, že zvláštním případem zneužití práva je šikana jako chování, jímž se právo zneužívá za tím určujícím účelem, aby druhé straně byla způsobena škoda.

V souladu s výše uvedeným se pak institutu zneužití práva věnuje i Komentář k zákonu č. 106/1999 Sb. (*Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T., Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, str. 438*): „...“

bude třeba se na základě relevantních a konkrétních skutečností pečlivě odůvodnit závěr, že tyto skutečnosti svědčí o zneužití práva žadatelem; musí být tedy prokázán nepochybný, tzv. abusivní (zneužívající) motiv či úmysl žadatele. ... na základě indicií daných celkovým (případně dlouhodobým) postojem a počínáním žadatele, kontextem jeho žádostí apod. však takové prokázání obecné je. Jinými slovy, vůli žadatele směřující ke zneužití jeho práva je třeba nepochybně prokázat na základě objektivních faktů.“ A dále pak: „Jestliže množství žádostí podávaných jedním žadatelem skutečně povinnému subjektu zabraňuje v plnění ostatních zákonných povinností a má-li takové jednání „šikanózní cíl“ (třeba jen rozumově dovoditelný, nikoli žadatelem výslovně projevený), bude možné hovořit o zneužívání práva na informace.“

KÚPK s ohledem na dostupnou judikaturu a literaturu, týkající se institutu zneužití práva (viz výše) posoudil rozhodnutí povinného subjektu a zhodnotil jeho důvody, jež jej k danému rozhodnutí vedly.

Předně KÚPK přihlíží k tomu, že odvolatel sepsal svou žádost jako šest samostatných žádostí, jež však podal najednou s průvodním dopisem. Je evidentní, že odvolateli je známo, že žádosti bylo možné podat jednotlivě, a to i s časovým odstupem tak, aby nedošlo k případnému paralyzování chodu povinného subjektu. Tuto domněnku pokládá KÚPK za prokázanou i vzhledem k tomu, že odvolatel je obyvatelem města, od něž informace požadoval a s personální obsazeností úřadu je obeznámen.

Dále KÚPK přihlédl k tomu, že odvolatel požaduje velké množství různorodých informací za relativně dlouhé časové období a veškeré požadované informace požaduje odvolatel zaslat prostřednictvím datové schránky. To, že jednu z šesti částí žádosti je možno vyřídit poskytnutím dvou stran nemění nic na tom, že žadatel podal všech šest žádostí dohromady jako žádost jednu a povinný subjekt tedy tuto musí takto vyřizovat, a souhrnně se opravdu jedná o veliké množství informací, resp. dokumentů, jež je pak, na základě odvolatelova požadavku, povinný subjekt nucen ještě zpracovávat k zaslání datovými zprávami, jež však mají omezenou kapacitu a časová náročnost vyřízení odvolatelovi žádosti pak tedy reálně vzroste. Vzhledem k rozumovým schopnostem odvolatele má KÚPK za to, že tuto skutečnost si musel, nebo měl a mohl, odvolatel uvědomit.

K odvolatelově námitce, že jeho postup je v souladu s doporučením Ministerstva vnitra, se KÚPK ohrazuje, jelikož Ministerstvo vnitra nebylo komplexně obeznámeno s celým konkrétním případem. Vzhledem k tomu, že autory Komentáře k zákonu č. 106/1999 Sb. (viz výše) jsou vysoce postavení úředníci právě Ministerstva vnitra, lze pochybovat o tom, že by souhlasili s paralyzováním chodu povinného subjektu. Navíc odvolatel uvádí, že požadovaných informací není schopen se domoci jiným způsobem, což je však informace zavádějící, jelikož žádnou snahu k získání informací jiným způsobem než přímo využitím zákona č. 106/1999 Sb. nevyvinul. Samozřejmě je KÚPK známo, že toto není předpokladem k využití možností zákona č. 106/1999 Sb. k získání informací, ale zároveň toto nemůže být argumentem pro zahlcení úřadu a paralyzování jeho chodu.

Navíc z minulého jednání odvolatele, o němž je KÚPK obeznámen, vyplývá, že nesouhlasí zásadně s žádnými kroky, jež činí povinný subjekt v samostatné působnosti a to i dlouhé časové období nazpět. Své výhrady k chodu a činnosti města předává různým orgánům veřejné správy formou podání a stížností, na což má odvolatel samozřejmě právo, nicméně to nic nemění na tom, že v souvislosti s podáním této obsáhlé žádosti o informace se jeho jednání jeví vůči povinnému subjektu jako šikanózní, a to s ohledem na to, že víceméně veškerá agenda města Měčín je ve své podstatě následně podrobena kontrolám nadřazených správních úřadů. V podání takto obsáhlé žádosti pak vzhledem k dosavadnímu jednání odvolatele (a k jeho znalosti místních poměrů) KÚPK spatřuje snahu odvolatele především upozornit za každou cenu na nesprávné postupy povinného subjektu při vyřizování žádostí dle zákona č. 106/1999 Sb. Odvolatel ve svém odvolání uvádí, že ví, na co má právo a pouze svého práva využívá, ale jak již bylo jednou uvedeno: „Znát zákony neznamena znát jenom jejich text, ale především pochopit jejich smysl a působení.“

KÚPK na základě výše uvedené argumentace pokládá rozhodnutí povinného subjektu za věcně správné a v souladu s právními předpisy, když zneužití práva jako faktický důvod pro odmítnutí žádosti má za náležité a bez pochybností prokázané.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

otisk úředního razítka

Mgr. Martin Sarkisov
vedoucí odboru kontroly, dozoru a stížností

podepsáno elektronicky

Rozdělovník

- [redacted] – datová schránka IDDS: [redacted] (účastník řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu)
- stejnopis rozhodnutí o odvolání bude doručen povinnému subjektu – Město Měčín, Farní 43, 340 12 Měčín, IDDS: m5sbhpm
- stejnopis rozhodnutí o odvolání bude po vyznačení právní moci doručen doporučeně s dodejkou povinnému subjektu
- vlastní k založení